

Definition of Love in Judaism*

Table of Contents

Defining Love	2
You Are What You Love.....	3
Enduring Love	4
a) Appreciating the Goodness in one's Fellow	4
b) The Causative Reflection of Love	6
The Power of Love.....	8
Nature Vs. Nurture.....	12
Between Man and Woman.....	13
Primordial Union.....	15
Hatred and Its Healing	17

* (המאמר נערך על ידי חבר המכון הרב יהודה אלטיין שליט"א).

Question

What is the Jewish definition of love and hate?

Defining Love

Love plays a major role both in our personal lives and in society as a whole. Love bonds family members together and promotes friendship. It allows for the continuation of the human race—without love, humanity might have ended with Adam and Eve.

What, exactly, is love?

Love is typically defined as “a feeling of strong affection”;¹ “an intense feeling of deep affection”² and so on.

To simplify the broad spectrum of emotions all falling under the rubric of “love,” Aristotle provided the following three categories:

- a) Love based on physical **pleasure** and enjoyment derived from an entity
- b) Love rooted in the **benefit** to be gained from another
- c) Love initiated based on the **good** found in the individual who is loved.³ This classification is cited in Jewish sources as well.⁴ (Some Jewish works maintain that the former two types of love are essentially one: one will only desire a benefit if it will provide him with some kind of pleasure.⁵)

(1) ראה כאן.

(2) ראה כאן.

(3) ספר המדות לאריסטו (ח, ב): “יראה כי אין ראוי לאהוב כל דבר כי אם הראוי לאהוב, וזה אמנם יהיה טוב, או מהנה, או מועיל [הראוי לאהוב יבחן משלשה צדדים, א' מצד הטוב המושג לאוהב, ב' מצד ההנאה והערבות, ג' מצד התועלת המושגת לאוהב בנאהב ממנו, 'פירוש']”, ע”ש בארוכה.

(4) ראה עיקרים (ג, לה): “ונאמר כי האהבה על ג' פנים, אם אהבת הטוב אם אהבת המועיל ואם אהבת הערב. ואהבת הטוב הוא שיאהב האדם הדבר הנאהב מצד שהוא טוב גמור מבלתי שיתערב באהבה ההיא קבלת תועלת ולא קבלת ערבות כלל, אבל יאהב הטוב מצד מה שהוא טוב בלבד. ואהבת המועיל הוא שיאהב האדם הדבר הנאהב מצד התועלת שיקבל ממנו בלבד. ואהבת הערב הוא שיאהב האדם הדבר הנאהב מצד הערבות המגיע לו ממנו לא בעבור שהוא טוב ולא מועיל אלא שהוא ערב בלבד.”

(5) פרקי משה (לר' משה אלמושנינו, אבות ה, טז): “והנה לדעתי הגדילו עצה הפליגו תושיה וחכמה ודעת בדבריהם אלה, אשר כוללו בהם כל אופני מיני האהבות בכל פרטי חלקיהם, אשר האריך בהם הפילוסוף [אריסטו] במאמר השמיני והתשיעי מספר המדות. והנה הפילוסוף כפי החקירה ראה שהאהבות היו שלשה מינים שונים, והם הטוב והערב והמועיל, בכל חלקי כל אחד מהם ואם רבו. והתנא האלקי לבו ראה שכולם נקבצו באו בשני כוללים, והם אהבת הטוב ואהבת הערב, כי אהבת המועיל לא יוכסף רק מצד הערבות שיערב לאוהב התועלת ההוא, כי אם לא יערב לו לא יבקשנו בלי ספק, והיא חקירה יקרה לרז”ל ודקדוק נכון. ונמצא, שכל האהבות בכל חלקיהן לאלפים ולרבבות, זולת אהבת הטוב, כלם נכללים תחת מין אהבת הערב.”